

Børne- og socialminister Mai Mercados talepapir

Anledning	Åben høring i SOU om plejefamilieområdet.
Dato / tid	21. marts 2018 kl. 13.05
Talens varighed	10 minutter
Sted	Landstingssalen på Christiansborg

Det talte ord gælder

[Indledning]

Først vil jeg gerne takke udvalget for at have organiseret denne høring her i dag.

Plejefamilieområdet er noget, vi i Folketinget – på tværs af partier - over de senere år har haft et særligt øje til. Det har vi, fordi vi ved, hvor vigtigt en tryk og stabil opvækst med nære relationer til omsorgsfulde voksne er for at sikre en god og selvstændig voksentilværelse.

[Styrken ved plejefamilier]

For mig som konservativ er familien er det vigtigste i et barns liv. Desværre er der nogle børn, der ikke kan bo hos deres forældre, fordi forældrene ikke magter opgaven. De børn skal som udgangspunkt tilbydes et trygt og familielignende alternativ, i netværket eller hos en plejefamilie.

For den helt store styrke ved plejefamilien som anbringelsessted er, at det giver børn, der ikke kan bo hos deres egne forældre, mulighed for en opvækst i familielignende rammer med nære stabile relationer til voksne og en hverdag, der ligner andre børns.

Selvfølgelig er der børn, fx børn med meget specialiserede behandlingsbehov, som ikke vil have glæde af at bo i en plejefamilie. De skal naturligvis skal anbringes på en døgninstitution eller et opholdssted, som har de særlige kompetencer, der skal til for at sikre barnet udvikling og trivsel.

[Plejefamilier skal være godt klædt på]

64 pct. af alle anbringelser sker i dag i en plejefamilie. Og heldigvis har vi i Danmark tusindvis af engagerede og dygtige plejefamilier, der her dag løfter en stor og vigtig opgave.

For som plejefamilie åbner man sit hjem over for børn, som har fået en rigtig svær start på livet. Derfor skal plejefamilier være godt klædt på. Ellers risikerer vi ganske enkelt, at anbringelserne bryder sammen.

Plejefamilier må ikke opleve, at de ikke er godt nok rustede eller føle sig utrygge og overladt til sig selv. De skal have den løbende støtte, som de har brug for til at kunne klare hverdagens udfordringer. Og hvis et barn i en plejefamilie har behov for mere professionel støtte eller behandling, så skal der sættes ind med behandling til barnet samtidig med, at barnet bor hos plejefamilien.

[Stor forskel på plejefamilier]

Når flere børn i dag anbringes i plejefamilier, så betyder det også, at plejefamilierne i dag løser meget forskellige opgaver. Det er vigtigt at huske, når vi snakker om området. For nogle er der tale om en opgave, som kræver helt særlige kompetencer og måske en særlig uddannelse, fordi barnet har nogle særlige behov. For andre er hovedopgaven at sørge for, at barnet udvikler sig positivt og får en opvækst i trygge stabile rammer.

Almindelige plejefamilier skal ikke kunne løse alle opgaver og være egentlige behandlere. For børn er – uanset deres behov – først og fremmest *børn* med behov for en tryk opvækst i en kærlig familie. Hvis de har behov for en specialiseret indsats, så er det vigtige, at de får den indsats – ikke at den ydes af plejefamilien. I stedet kan behandlingen gives sideløbende, fx en psykolog eller af en professionel institution.

[Stort fokus på at styrke plejefamilieområdet de senere år]

I takt med udviklingen har Folketinget de senere år gjort rigtig meget for at styrke plejefamilieområdet. Med satspuljeaftalen for 2015 afsatte alle partier undtagen Enhedslisten knap 81 mio. kr. til et løft af området og igen med satspuljeaftalen for 2018, hvor vi afsatte knap 74 mio. kr. til at sikre mere kvalitet i plejefamilieanbringelserne og understøtte, at plejefamilierne fremover rustes bedre til opgaven.

Den seneste aftale omfatter bl.a. en justering af lovgivningen, hvor vi indfører tre nye klart definerede plejefamilietyper, der matcher børnenes forskellige behov bedre. På den måde får kommunerne bedre mulighed for at vælge den rigtige familie, hvad enten barnet har komplekse behov eller ej. Og barnet får den støtte, det har brug for.

Derudover indfører vi et nyt, vidensbaseret grundkursus for plejefamilierne og et tæt støttet opstartsforløb, som hjælper familierne med at håndtere den første tid af anbringelsen, som også er den sværeste, og hvor der sker de fleste sammenbrud.

Jeg vil også gerne fremhæve det initiativ, der styrker samarbejdet mellem plejefamilier og døgninstitutioner. For i takt med, at flere børn anbringes i plejefamilier, er flere af dem naturligvis også mere behandlingskrævende. Med samarbejdet kan plejefamilier med mere behandlingskrævende børn få adgang til et større fagligt miljø, hvor de kan få støtte og sparring fra højt kvalificeret personale, der har stor viden om de udfordringer, familierne kan ramme ind i. Og for børnene giver det bedre behandlingsmuligheder. Plejefamilierne kan på den måde få støtte på en helt ny og væsentlig måde, og det vil komme både børn og plejefamilier til gavn.

[Uenigheder om løn og vilkår]

Der har været for meget uro på plejefamilieområdet de senere år på grund af konflikter omkring løn og vilkår. Konflikter der i sidste ende risikerer at gå ud over barnet. Det er naturligvis ikke holdbart.

Dét, som kommunerne og plejefamilierne skal gøre for at undgå konflikter, er, at indgå klare aftaler om rammerne og vilkårene for samarbejdet allerede når samarbejdet indledes.

Der bør fx laves klare aftaler om vederlagets størrelse, hvornår og hvordan vederlaget evt. skal genforhandles, hvilken støtte og supervision, plejefamilien har behov for under anbringelsen, og om forventningerne til samarbejdet med de biologiske forældre.

Samtidig er det min klare forventning, at det med indførelsen af de nye plejefamilietyper, vil blive langt klarere, at børnenes behov, kravene til plejefamilien og støtten til og vilkårene for plejefamilierne skal følges ad.

Det må aldrig være sådan, at barnet kan komme i klemme i en strid mellem plejefamilien og kommunen om fx løn. Det vigtigste er barnets trivsel, og at der er ro og stabilitet omkring det anbragte barn.

[Afrunding]

Så vi har altså sat en del – synes jeg selv – gode initiativer i gang på området, som vi også skal give tid til at virke. Senest med aftalen i efteråret, som jeg er overbevist om vil give området et mærkbart løft. Det betyder ikke, at der ikke er rum for forbedringer. For det er der.

Derfor har vi i satspuljekredsen også besluttet, at vi vil fortsætte drøftelserne af anbringelsesområdet her i foråret. Målet med drøftelserne er at diskutere, hvad der skal til for at sikre stabilitet og kontinuitet i opvæksten for udsatte børn og unge. Drøftelserne vil bl.a. omhandle aflønning af plejefamilier, stabilitet og kontinuitet i anbringelsen og anbringelsessituationens betydning for barnets biologiske forældre, familie og øvrige netværk samt plejeforældre. De drøftelser ser jeg frem til.

Tak for ordet.